

εὐρείαν τάφρον. Ὁ Βόθουελ ἐπανάθηκε τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὴν θήκην καὶ κρατήσας ἰσχυρῶς τὸν χαλινόν, ἐστράφη ὅπως προκλήσῃ τοὺς φύλακας τοῦ ἀντιβασιλέως. Ἡ ἐπωμίς τῆς συζύγου του, εἶχε λυθῆ κατὰ τὸ ἀπελπι ἐκείνο πάθημα· ἤρπασε τὸν βῶλον τοῦ ἱεροῦ χώματος τοῦ τάφου τῆς καὶ τὸν ἔρριψε κατὰ τοὺς ἐχθρῶν ὡς σημεῖον καταφρονήσεως καὶ κατάρρας· ἀκολούθως, ἐπαναλαμβάνων τὸν δρόμον του, ἐβυθίσθη καὶ ἐγένετο ἀφαντὸς εἰς τὴν λόφμην.

Β΄.

Ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν τὰς συνεπειὰς τοῦ φόνου, περιεργουτέρας καὶ αὐτῶν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς οὗτος ἐγένετο.

Μετὰ τὸ τολμηρὸν του κίνημα, ὁ Βόθουελ, οὐ τὸ ἱστορικὸν ὄπλον φυλάσσειται ἀκόμη εἰς τὸν πύργον τοῦ Χάμιλτων, κατόρθωσε νὰ καταφύγῃ εἰς Γαλλίαν, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ ἰδιαιτέρας εὐνοίας οἱ Γκνιζαί, οἵτινες ἐσκέπτοντο νὰ ἐπωφεληθῶσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τούτου ἀνδρός. Τὸν ἐβολιδόσκοπησαν διὰ πιστοῦ ὀπαδοῦ των, ὅστις τῷ προέτεινεν εἰς γλῶσσαν ἐπαμφοτερίζουσαν τὴν δολοφονίαν τοῦ ναυάρχου Κολιγνύ. «Ὁ ὑπερήφανος Σκωτὸς λέγει καὶ πάλιν ὁ κ. Δαργκὼ δὲν ἀντελήφθη κατὰ πρῶτον ὁ, τὸ τοῦ ἐζητείτο· ἅμα ὁμως ἐνόησε, τὸ αἷμα τῷ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὄψιν, καὶ ἀπέπεμψε μετὰ ἀγερώχου ὕφους τὸν ἀπεσταλμένον τῶν Γκνιζῶν».

« Εἶπέ εἰς τοὺς πέμψαντάς σε, ἀνεφώνησεν, ὅτι ὁ Βόθουελ οὐκ ἔγνωρίζει πῶς νὰ ἐκδικηθῆ τὰ παθήματα τῆς Σκωτίας καὶ τὰ ἴδια, ἀλλ' ὅτι δὲν τῷ μέλλει διὰ τὰ τῶν κυρίων σου. Ἐφ' ὅντιν δι' ἐμαυτὸν, προσέθηκε μετὰ πῆλους, ἀλλὰ δὲν ἐγεννήθη ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἢ ὁ πρίγκηψ, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ αὐθις θὰ ἐπλήρουν τὴν κραδίαν ἢ θὰ ἔσυρον τὸ ἐγχειρίδιον. Εἶμαι Χάμιλτων καὶ ὄχι δωροδόκτος δολοφόνος».

Ἄλλ' ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ ἐδολοφόνει χάριν δωροδοκίας, διότι ἦδη διεπράξατο φόνον δι' ἐκδίκησιν. Ἡ τύχη, λέγουσιν, εἶναι